

BİR BAŞKA BEŞBUÇUK HİKÂYE

-1-

BİR ADAM İSYAN YÜKLE/R/NİR

uyandı bir gün rüyadan adam
kâbustan uyanır gibi
hoş ilk gördüğü değildi ki
'bu gelen bir'leri saydığı kadar
giden birleri de bilirdi...

o gün yollarına ateş
günlerine yıldırım düştü
söz günüydü, cümlelerin beklendiği
her birini bayram bildiği.
yıkıldı,
ayazmaları kuruyup
gençlerine hasret bakakaldı...

anneleri sızlanmıştı bir gün

- Bu çocuklar babalı yetim

diye

sus dedi adam, haksızlık yapma

ümmetin çocukları ne güne...

sonra yine durdu, düşündü, düşündü

başı elleri arasında ezildi, sıkıldı

boşvermek istedi bir an

- Ahde vefa, Vefa ile bir arada olmuyor zahir

diyesiydi, diyemedi.

sözleri hatırladı, ahidleri

Kalu belaya uzanmadan, yakın dönem ahitlerini

sonra celallendi

- Maliyeti ne olursa olsun

yok öyle değil,

- Neye mal olursa olsun

o Bu işin üstüne gideceğim...

sonra yine rüyadan uyandı adam

‘Hükümde fahşaya gitmeyin’

durdu yine adam,

söz bitmiş, eylem kesilmişti...

danıştı...

Alem sanki alışık.

yer gök inlememiş,

gök kubbe yere inmemiş,

sıradanlıklar alemi kaplamış

- Bu da geçsindi yahu...

hükmünü verdi,

bu da geçmez yahu diyen adam

ömrü billah dememişti

- artık konuşma, dedi kendine
- zararı kendi kendine
- söz zamanı değil, sükut zamanıdır
- dilini lal, gönlünü zilzal eyle...

sonra muhasebe;

indi mi peki gönlüne rahmet?

dizildiler mi saf saf?

bir özür mü, geleceğin muştularına?

Asla... Asla... elan da Asla...

sonra tesbihine baktı

adı unvanı yazılı tanelerine

bir dost göndermiş, hatır

tanelerini çekti içine,

geçmişine üfledi

kader bu, diyesiydi,

diyemedi

nefsine yenildi,

onlar gibi.

Vefanın sokaklarında vefa aranmaz dedi

var git uzletine, hüküm ferma lal'ine...

Ve nazire, şehrine Ramazan gelen kızıma

Ah kızım ya

İçinin mahyalarını asarsın da

Ümmeti görmez misin, umarsız.

Tellerinden ince haykırışlar,

Ben bizârâ da devşir.

Devşir ki lambalarımız ışıll ışıll...

Şehrine Ramazanlar

Şehrim karabasanlar...

Kim demiş hâşâ kemiyet

Keyfiyet aradık 40 yıl

Hep o 'gelen bir' andına...

Senin caddelerin mustakim/velud

benimkiler ebter,

Sen kuytulardan çıkarsın,

ben dehlizlere...

Ah kızım ya

Çıkmaz sokaklar sensiz olur a,

bensiz nicedir...

Sen zamanı çevir ayaklarında

ben çaresizliğimi

Onlar da eyyamcılığı

rahatına biraz fazla düşkündür eyyamcı
biraz fazla özenmiştir kestirme sokaklara. (Kemal Özer)

Düzenleri tez anti tez,

Düzenleri aylak...

Onbir ay dedin değil mi kızım?

Bak 12 yıl, öncekileri saymazlar...

Sen atlarını koştur,

ben avuntularımı...

Sen avuçlarına dua koy umut umut

ben ürküntülerimi...

Sen bekleyeceksin yankılanan sözleri

bense toprağa gömülen ahidleri...

Mahyalarım ben de şükür yazdım,

Hükümde fahşa olmadı diye,

Duvarlarıma da 'utanın'...

Sonra Rabbine yöneldi adam,

Mazlumların

ve mahrum bırakılmışların elleriyle açtı

Allahım!

bakışımızı ibret,

sükutumuzu hikmet,

konuşmamızı sanat
ve marifete dönüştür.

Hasbinallahu ve ni'mel vekil, ni'mel mevlâ ve ni'men nasir...
Allah'ım sen hepimizi bağışla.

Tarih ve Saat

ha beş kala ha beş geçe...